

4.

"Ha!" ropte Försten, "funnit
 I dig min arm jag har;
 Alf den, hwars fejd du wunnit,
 Tag nu din lyckas dar!
 Min Dotter såg du gerna,
 Wälan! hon skänk dig först:
 Hon är den skönsta tärna,
 Och du bland hjeltar störst."

5.

Och när wid altarranden,
 I tusen wirtnens rund,
 Aline gaf Richard handen,
 Då flög från mund till mund:
 "Du swels ej af den läran,
 Som du så wäl förstått:
 Det sköna tillhör äran,
 Den skönsta — Hjelten blott."

Sålas i Björnstråhls Bokhandel i Stockholm.

Stockholm tryckte hos J. Hörberg, 1825.

GS 46

Fredmans Epistel

enkannerligen till the Birsilare på
 then Konungsliga Djurgården.

Fader Bergström fingra ditt Oboe, blås;
 — — — Knäpp upp ditt kräs;
 Håll nattrocken öppen så ser man, hwa ba?
 — — — Skinnbyxorna.

Hatten på;
 Blås nu då. — — —
 Gullfelige Bröder tagen nu i ring,
 Och låt oss alla dansa kring.

2.

Si där springer Löparn på backen, si där,
 — — — Håstopet bär;

Ei det gröna glaset sin sköna han ger,
— — — Stolt Cavaljer!

Han ibland
Köper hand. — — —
Östfältige Bröder dansa allihop,
Och låt oss tömma våra stöp.

3.

Upp si Ormens Viar, si Rassa, blås bra
— — — Ei Hjortlarna;
Hvita flackar, Gofar, och målade skor!
— — — Balen blir stor.

Nu på Bal
Snörd och smal? — — —
Kära Bröder slå nu alla fenstren opp;
Hej lif och mandom i vår tropp!

4.

Härfrisören ur dansen, och Löparen stå in.
— — — Oboe sin.

Blås nu pianissimo, Upp sicken en!

— — — Med hvita ben,
Krummar sig
Dvick och vick. — — —

Klappa Löparen ut ur dansen der han går,
Och Härfrisören stå in. Gutär!

5.

Hurra Kamrater! alle andas i fröjd;

— — — Dsupet och högd;

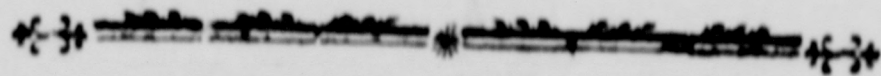
Gå uti toppen och Löjan vid strand,

— — — Måran i sand.

Likå vi

Spela ni, — — —

Spela Hobeister, aunga tal och golf,
Hvad slår nu flockan? hon slår tolf.

Från hem, med korsets fana,
Den unga Richard drog;
På sina faders bana,
Det första steg han tog.
I Borgen nyss den läran
Af Trubadurn han fått:
Det sköna tillhör äran,
Den skönsta — hjelten blott!

2.

"Odbödliga Maria!"

Han bad med nedsänkt länk:

"De tappra och de fria,

För dem har lifvets glans.

Glänk mig, i fröjd och smärta,

Den helga ärans tröst!

Gif mig den skönstas hjerta!

Gör mig bland hjeltar störst!"

3.

Han ristade i hällen

Sin ed, vid altar's rand,

Och gick i stjerne-qvällen

Om bord till Syriens strand;

Och snart hans svärd den läran

Skref blodigt som han fått:

Att hjelten offerar äran,

Han åt den skönsta blott.